

นิทาน : “ป่าของสัตว์สะอาดและสกปรก”

ในป่าลึกที่เต็มไปด้วยต้นไม้สูงใหญ่และแม่น้ำใส มีฝูงสัตว์อาศัยอยู่ด้วยกัน แต่สัตว์ในป่าแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม

กลุ่มแรกคือ สัตว์สะอาด เช่น กระต่ายตัวน้อยชื่อ นุ่มนิ่ม และนกแก้วสีเขียวชื่อ เปรี๊ยะหวาน พวกเขามักทำความสะอาดร่างกายอยู่เสมอ เก็บอาหารอย่างเรียบร้อย และรักษาความสะอาดรอบ ๆ บ้านของตัวเอง

ส่วนกลุ่มที่สองคือ สัตว์สกปรก เช่น หมูป่าชื่อ โคลนเปียก และกระรอกชื่อ ผุ่นฟุ้ง พวกเขาไม่ค่อยอาบน้ำ กองเศษอาหารไว้รอบ ๆ บ้าน และชอบทิ้งขยะในป่า

วันหนึ่ง สัตว์สะอาดและสัตว์สกปรกต้องใช้แม่น้ำเดียวกันสำหรับดื่มน้ำและอาบน้ำ นุ่มนิ่มและเปรี๊ยะหวานสังเกตเห็นว่า น้ำเริ่มขุ่นและมีกลิ่นเหม็นเพราะโคลนเปียกและผุ่นฟุ้งทิ้งเศษอาหารลงไป

นุ่มนิ่มพูดกับเพื่อน ๆ

“เราต้องหาทางทำให้ป่าของเราสะอาดขึ้น ถ้าเราปล่อยให้มันสกปรก ทุกคนก็จะเดือดร้อน”
เปรี๊ยะหวานเสนอ

“เรามาเริ่มทำความสะอาดแม่น้ำและรอบ ๆ บ้านกันเถอะ และเราจะชวนสัตว์สกปรกให้ช่วยด้วย”
สัตว์สะอาดเริ่มเก็บขยะ กวาดใบไม้ และล้างแม่น้ำ ส่วนสัตว์สกปรกเห็นความตั้งใจของพวกเขาก็รู้สึกอาย

โคลนเปียกพูดติดตลกว่า

“เอ๊ะ...ทำไมพวกเธอถึงสนุกกับการทำความสะอาดแบบนี้ล่ะ?”

นุ่มนิ่มตอบอย่างอ่อนโยน

“การรักษาความสะอาดทำให้ป่าเราอยู่สบาย น้ำสะอาด อาหารไม่เน่า และเราทุกคนมีสุขภาพดีขึ้น”

ผุ่นฟุ้งคิดสักพัก แล้วตัดสินใจช่วยพวกสัตว์สะอาด พวกเขาเริ่มแรงร่วมมือกันเก็บขยะและล้างบ้านของตัวเอง

ไม่กี่วันต่อมา แม่น้ำกลับใส น้ำไม่มีกลิ่น ปากกลับมาสวยงามเหมือนเดิม สัตว์สกปรกเริ่มอาบน้ำและเก็บบ้านของตัวเอง สัตว์สะอาดยิ้มและสอนว่า

“ความสะอาดไม่ได้ทำให้เหนื่อยหรือเบื่อ แต่ทำให้เราอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและปลอดภัย”
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา สัตว์ทุกตัวในป่ารู้จัก แบ่งเวลาและความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาด ป่าเต็มไปด้วยความสุขและเสียงหัวเราะของเพื่อนสัตว์ทุกตัว